

konywaniu swoich obowiązków bądź w pracy społeczno-zawodowej, w szczególności w zakresie:

- 1) zwalczania chorób zwierząt,
- 2) rozbudowy lecznictwa weterynaryjnego,
- 3) profilaktyki weterynaryjnej i poprawy zdrowia zwierząt,
- 4) nadzoru sanitarno-weterynaryjnego,
- 5) podniesienia poziomu fachowego służby weterynaryjnej, powiązania wiedzy z praktyką i postępu technicznego,
- 6) opieki nad stażystami i nad młodą kadrą fachową,
- 7) szerzenia weterynaryjnej oświaty sanitarnej.

2. Odznaka może być również nadana osobom nie zatrudnionym w służbie weterynaryjnej, które w szczególny sposób przyczyniły się do osiągnięcia tej służby w zakresie zadań określonych w ust. 1.

§ 3. Odznakę nadaje Minister Rolnictwa.

§ 4. 1. Pozbawienie odznaki następuje w razie utraty przez wyróżnionego praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na mocy prawomocnego wyroku sądowego.

2. Minister Rolnictwa może pozbawić odznaki w razie stwierdzenia, że nadanie odznaki nastąpiło wskutek wprowadzenia w błąd lub że osoba wyróżniona stała się niegodna posiadania odznaki.

§ 5. Szczegółowe przepisy, określające opis i wzór odznaki, zasady i tryb nadawania i wręczania oraz sposób jej noszenia, ustali Minister Rolnictwa w drodze zarządzenia.

§ 6. Koszty związane z nadawaniem odznaki będą pokrywane ze środków budżetu Ministerstwa Rolnictwa.

§ 7. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Rolnictwa.

§ 8. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

354

ZARZĄDZENIE Nr 78 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 3 listopada 1964 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie uwzględnienia w ewidencji pracowników i osób pobierających naukę danych dotyczących stosunku tych osób do powszechnego obowiązku wojskowego.

Na podstawie art. 92 ust. 2 ustawy z dnia 30 stycznia 1959 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 20, poz. 108) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu nr 198 Prezesa Rady Ministrów z dnia 3 listopada 1959 r. w sprawie uwzględnienia w ewidencji pracowników i osób pobierających naukę danych dotyczących stosunku tych osób do powszechnego obowiązku wojskowego (Monitor Polski Nr 94, poz. 498) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2:

a) w ust. 1 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) nazwę i numer wojskowego dokumentu osobistego.”,

b) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Odnotowanie danych wymienionych w ust. 1 pkt 1 polega na wpisaniu jednego z następujących określeń:

1) w stosunku do mężczyzn:

- a) przedpoborowy,
- b) poborowy,
- c) odbywający zasadniczą służbę wojskową,
- d) przeniesiony do rezerwy,
- e) zwolniony od powszechnego obowiązku wojskowego;

2) w stosunku do kobiet:

- a) przeniesiona do rezerwy,
- b) zwolniona od obowiązku wojskowego kobiet.

3. Określeń wymienionych w ust. 2 używa się w ewidencji personalnej pracowników i osób pobierających naukę w stosunku do następujących osób:

1) „przedpoborowy” — do mężczyzn od początku do końca roku kalendarzowego, w którym kończą 18 lat życia;

2) „poborowy” — do mężczyzn od początku tego roku kalendarzowego, w którym kończą 19 lat życia, do końca tego roku kalendarzowego, w którym kończą 23 lata życia, a jeżeli korzystają z odroczenia zasadniczej służby wojskowej z tytułu odbywania studiów w szkołach wyższych — do końca tego roku kalendarzowego, w którym kończą 25 lat życia, jeżeli w tym czasie nie zostali przeniesieni do rezerwy lub zwolnieni od powszechnego obowiązku wojskowego, jak również do mężczyzn starszych — do ukończenia 50 lat życia, którzy z jakichkolwiek powodów nie stawali do poboru, oraz do mężczyzn, którzy zostali zwolnieni z zasadniczej służby wojskowej bez przeniesienia do rezerwy;

3) „odbywający zasadniczą służbę wojskową” — do żołnierzy odbywających zasadniczą służbę wojskową pełnioną w jednym nieprzerwanym okresie, albo pełnioną w kilku okresach w ciągu 3 lat, jak również pełnioną w systemie obrony terytorialnej (art. 52 ust. 1 i 2 oraz art. 55 ustawy z dnia 30 stycznia 1959 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 20, poz. 108));

4) „przeniesiony do rezerwy” — do mężczyzn przeniesionych do rezerwy po zwolnieniu z czynnej służby wojskowej lub bez odbycia tej służby;

5) „zwolniony od powszechnego obowiązku wojskowego” — do mężczyzn zwolnionych od powszechnego obowiązku wojskowego wskutek przekroczenia ustawowej granicy wieku lub uznania ich ze względu na stan zdrowia za zupełnie niezdolnych do służby wojskowej (kategoria „E”);

6) „przeniesiona do rezerwy” — do kobiet w wieku od 18 do 40 lat życia, a posiadających stopień oficerski lub stopień chorążego — do 50 lat życia, które:

- a) zostały poddane rejestracji wojskowej zarządzanej na podstawie art. 111 i 112 ustawy z dnia 30 stycznia 1959 r. o powszechnym obowiązku wojskowym oraz zostały uznane za zdolne do służby wojskowej kobiet i przeniesione do rezerwy,
- b) ukończyły w ramach studium wojskowego wojskowe szkolenie studentów szkół wyższych i zostały przeniesione do rezerwy,
- c) zostały zwolnione z czynnej służby wojskowej i przeniesione do rezerwy;

7) „zwolniona od obowiązku wojskowego kobiet” — do kobiet, które były przeznaczone do służby wojskowej kobiet, jednak wskutek przekroczenia ustawowej granicy wieku (pkt 6) lub uznania ich ze względu na stan zdrowia za niezdolne do służby wojskowej kobiet albo z innych względów zostały zwolnione od tego obowiązku;

- 2) w § 3 wyrazy „art. 102” zastępuje się wyrazami „art. 108”;
- 3) w § 5 ust. 1 wyrazy „art. 95—98” zastępuje się wyrazami „art. 100—104”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

355

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW SPRAWIEDLIWOŚCI I OBRONY NARODOWEJ ORAZ PROKURATORA GENERALNEGO POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

z dnia 14 października 1964 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie przesyłania zawiadomień o orzeczeniach w sprawach karnych dotyczących osób podlegających powszechnemu obowiązkowi wojskowemu.

Na podstawie art. 94 ust. 2 ustawy z dnia 30 stycznia 1959 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 20, poz. 108), zarządza się, co następuje:

§ 1: W zarządzeniu Ministrów Sprawiedliwości i Obrony Narodowej oraz Prokuratora Generalnego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z dnia 11 kwietnia 1960 r. w sprawie przesyłania zawiadomień o orzeczeniach w sprawach karnych dotyczących osób podlegających powszechnemu obowiązkowi wojskowemu (Monitor Polski Nr 37, poz. 181) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 ust. 1 pkt 1:
 - a) w lit. a) skreśla się wyrazy „lub 19”,
 - b) w lit. b) i c) liczbę „20” zastępuje się liczbą „19”;
- 2) w załączniku nr 1 (zawiadomienie o skazaniu) w wierszu piątym skreśla się liczbę „19”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: M. Rybicki

Minister Obrony Narodowej: M. Spychalski

Prokurator Generalny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej:
K. Kosztirko

356

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW GOSPODARKI KOMUNALNEJ ORAZ ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 29 września 1964 r.

w sprawie warunków i trybu świadczenia zabiegów balneologicznych i fizykoterapeutycznych, wykonywanych przez łaźnie komunalne.

W związku z § 2 uchwały nr 93 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 16 marca 1962 r. w sprawie stosowania kąpeli leczniczych przez łaźnie komunalne zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się wykaz zabiegów balneologicznych i fizykoterapeutycznych, które powinny być wykonywane przez łaźnie komunalne, stanowiący załącznik nr 1 do zarządzenia.

2. Wydziały zdrowia i opieki społecznej prezydentów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw):

- 1) ustalają — stosownie do miejscowych potrzeb — wykazy zabiegów balneologicznych i fizykoterapeutycznych

wykonywanych przez łaźnie komunalne, z których będą korzystać nieodpłatnie osoby uprawnione do bezpłatnych świadczeń zakładów społecznych służby zdrowia, oraz

- 2) wyznaczają w porozumieniu z wojewódzkimi zarządami gospodarki komunalnej (zjednoczeniami w miastach wyłączonych z województw) łaźnie komunalne, wykonujące na odpowiednim poziomie zabiegi balneologiczne i fizykoterapeutyczne ustalone zgodnie z pkt 1, do których zakłady społeczne służby zdrowia będą kierować osoby uprawnione do bezpłatnych świadczeń.

3. Prowadzenie zabiegów balneologicznych i fizykoterapeutycznych w łaźniach komunalnych w miejscowościach uzdrowiskowych regulują odrębne przepisy.